

Vooraf:

De laatste Vluchtpost van 2018. Ieder jaar verbazen we ons er weer over hoe snel een kalenderjaar voorbij is. De kerstboom staat in de hal en in de klas, en overal hangt een gezellige kerstsfeer.

In deze Vluchtpost leest u meer over de kerstviering, het continuooster, de luizenouders en het afscheid van juf Lammie.

De agenda:

- Maandag 17 december: kerstviering, zie PARRO en uitnodiging
- Vrijdag 21 december: OPA extra
- **Vrijdag 21 december: continuooster tot 12.00 uur**
- Maandag 24 tot en met maandag 7 januari: kerstvakantie
- **Dinsdag 8 januari: eerste schooldag** en luizencontrole
- Zaterdag 12 januari: handbaltoernooi
- Maandag 14 januari: start CITO groep 3/8
- Zaterdag 19 januari: Open Huis voor nieuwe leerlingen

Het continuooster:

De werkgroep, bestaande uit vijf ouders en driemedewerkers, is afgelopen maandagmiddag voor de tweede keer bijeen geweest. We hebben de afgelopen vergadering uitgebreid gesproken over de voors en tegens van een continuooster. Dat hebben we gedaan vanuit het perspectief van de kinderen, de ouders en de leerkrachten. Hierbij stonden de kinderen centraal. Aan de ene kant geeft een continuooster rust en continuïteit, aan de andere kant wordt een middagpauze thuis ook gemist. U krijgt een aparte nieuwsbrief in januari. Dan praten we verder over een definitief voorstel, de rol van de identiteit en de consequenties voor de leerkrachten. Daarna volgt de enquête.

We hebben een eigen emailadres voor al uw vragen en opmerkingen:

continudevluucht@gmail.com

De luizen:

Na de vakantie willen we de luizencontrole graag anders gaan organiseren. In overleg met Nellie de Graaf, de coördinator, willen we de contactouders vragen om via de app luizenouders te regelen. Dat kunnen per keer wisselende mensen zijn. Ervaring is niet per definitie gewenst. Er staat een team deskundigen klaar om te helpen.

Zo hopen we vlotter en gestructureerder deze belangrijke zaak te regalen. Nellie neemt contact op met de contactouders. Dinsdag 8 januari, de eerste dag na de vakantie, is de eerste controle. We hopen op uw medewerking.

Juf Lammie:

Lammie Geuchies heeft inmiddels een officiële receptie gehad voor genodigden. Donderdag de 20ste nemen de kinderen afscheid van de juf. Lammie wil graag een woordje tot u richten:

Dag allemaal,

Het is zover: na ruim 43 jaar zet ik een punt achter mijn werk in het onderwijs. Een dubbel gevoel. Aan de ene kant is het fijn om gezond en nog vol plannen het moment van stoppen te kunnen kiezen, aan de andere kant ervaar ik mijn werk nog altijd als heel leuk en mooi.

Maar voor alles is een tijd. Ik neem dus afscheid. Afscheid van leuke kinderen, prettige ouders en gezellige collega's. Kortom: afscheid van een fijne school!

Natuurlijk komen we elkaar nog wel eens tegen: misschien als hulpjuf of een keer als invaller als de nood erg hoog is (al of niet achter een rollator:)). Maar voor nu geldt toch:

Dag allemaal en dank je wel voor alles wat jullie in de afgelopen jaren voor mij betekend hebben!

juf Lammie

We gaan Lammie natuurlijk ontzettend missen. Ze was (is) een uitstekende leerkracht en een fijne, positieve en goede collega. Maar na 43 jaar mag je ook van je pensioen genieten. We wensen Lammie, samen met haar man Wim, een heel fijne tijd en hopelijk zien we haar inderdaad weer eens op De Vlucht verschijnen. In de bijlage vindt u het interview met Lammie uit ons personeelsblad. Leuk om eens door te lezen.

Tenslotte:

1. Als we vuurwerk op het plein zien, dan schakelen we meteen de wijkagent in. Vuurwerk is op school en op het plein verboden.
2. Maak u, en uw kind, zich niet te druk om de CITO. Het is een serieuze aangelegenheid en best wel belangrijk, maar stress en paniek is niet nodig. Gewoon je best doen is voldoende.
3. We zien u graag bij de kerstviering. Ook opa's en oma's zijn van harte welkom.
4. Het team wens u heel fijne kerstdagen en een goed en gezond 2019

Coverstory

Voor me zit een goed verzorgde, energieke vrouw die haar sporen in het onderwijs dubbel en dwars heeft verdiend. Even een kort overzicht van haar carrière:

In 1975 begonnen op de Van Goor school, als 20-jarige net afgestudeerd op de Pedagogische Academie in Utrecht. Later werd de Van Goor school de Ark, hier 15 jaar gewerkt als leerkracht in alle groepen (behalve de kleuters). In die tijd waren er meer mannen dan vrouwen in het onderwijs, wilde graag naar de bovenbouw, maar daar zaten de mannen, kon alleen als één van hen naar een lagere groep wilde, dit lukte en werd toen leerkracht in groep 4 en later groep 8.

In 1990 splitste de Grondtoon in De Grondtoon en De Vlucht, op de Vlucht werd een adjunct gevraagd, solliciteerde en kreeg de baan; werd ook leerkracht groep 8, later IB-er. De toenmalige directeur ging naar bovenscholen en bestuur benaderde mij voor de baan als directeur, eerst goed over nagedacht, toch gedaan. Na paar jaar ging het kriebelen, miste de werkvloer, weer terug gegaan als leerkracht van groep 6; later weer adjunct geworden, maar na aantal jaren ging deze functie eruit; MT-lid gebleven en BOCO bovenbouw; op gegeven moment gaan afbouwen, minder gaan werken met BAPO en nog alleen als leerkracht. Nu nog tot 21 december werken en dan gaat na 43 jaar en 4 maanden in het onderwijs te hebben gezeten het pensioen in.

Pensioen of toch nog even doorgaan?

Het voelt nu nog goed om te werken, maar wil stoppen op het moment dat het goed gaat. Eigenlijk zou ik nog drie jaar moeten werken (tot 67), maar wil niet het punt bereiken dat het allemaal teveel gaat worden en je met tegenzin naar je werk gaat. Ik wil wel graag vrijwilliger blijven op een school, zodat je wat vaste tijden hebt dat je iets doet. Wil voorlopig niet op de invallijst.

Het voelt eigenlijk heel dubbel: aan de ene kant wil ik niet stoppen, doe het nog steeds met veel plezier, maar vind het ook wel tijd geworden om andere dingen te gaan doen.

Verandering is verbetering?

Door de jaren heen heb ik heel veel veranderingen meegemaakt, de ene pakt positiever uit dan de andere. Toch vind ik dat de meeste veranderingen wel goed geweest zijn voor het onderwijs. Neem nou de aandacht die er op dit moment naar de kinderen gaat, ze worden meer als individu gezien, ze staan daardoor meer centraal dan vroeger. Ook de meerbegaafde kinderen komen meer tot hun recht in deze tijd. Stagiaires is nog zo'n voorbeeld, vroeger moest je het maar uitzoeken en je lesje draaien, nu is de begeleiding veel beter.

Lammie Geuchies

De kleuterschool kwam erbij, hoe heb je dat ervaren?

Eigenlijk heel positief, de doorgaande lijn werd beter. Heeft er m.i. wel voor gezorgd dat er steeds minder mannen in het onderwijs gekomen zijn, op de opleiding moeten ze ook in de onderbouw stage lopen wat vaak toch niet echt hun ding is.

Werkdruk óf druk werk?

Ik denk wel allebei. Werkdruk ervaar ik door alle dingen er omheen, je moet veel zelf doen in de groep en als je dan een groep hebt met veel zorgkinderen dan kost dat veel tijd en energie om alle plannen e.d. goed op orde te hebben en overleg te voeren met instanties. Het gaat met de inzet OA's nu wel een stuk beter. Het is ook druk werk maar het is wel heel erg leuk om te doen, je krijgt er ook weer energie van.

Wat is er nou echt veranderd in al die jaren?

Ik denk toch de aandacht die er is gekomen voor de individuele kinderen. Maar ook de digitalisering van het onderwijs is natuurlijk een heel verschil met vroeger. Je moest een TV op een kar door de school slepen om iets te bekijken met je klas, of een diaserie om je Bijbelverhaal visueel te maken.

Het kost als je ouder wordt wel steeds meer moeite om bij te blijven op dit gebied, de jongere generatie is er toch vaardiger in.

ONDERWIJS
MAAK JE
SAMEN

DOE JIJ MAAR
gewoon
WAAR JE
GOED
in bent
DAN LEERIK
DAAR OOK
NOG *wat*
van.

Terugblik en vooruit kijken?

Ik kijk terug op fantastische jaren en heb altijd met veel plezier mijn werk gedaan, veel geleerd, veel mogen doen. Uiteraard waren er ook mindere momenten, maar ik blijf het het mooiste vak vinden wat er is. Vooral de contacten die je hebt met ouders, kinderen, collega's heb ik altijd erg fijn gevonden. Je kunt ook veel dingen delen met je team door de jaren heen. Ik ga zeker niet stil zitten! Ik geef nu al taalles aan buitenlandse vrouwen en wil dat uitbreiden. Vind dat fijn om te doen. Verder kijk ik wel wat er op mijn pad komt, zal me zeker niet vervelen. We gaan in januari vier weken naar Nieuw Zeeland, houden allebei van reizen en gaan dat zeker de komende jaren zoveel mogelijk doen.

We nemen als school en vereniging afscheid van een gepassioneerde vrouw!